

Predmet: Zoran Vukšić i dr. – *Beli Manastir*

Poslovni broj predmeta: K-PO₂45/2010

Glavni pretres: 31.05.2012.

Izveštaj: Laza Lazarević, posmatrač FHP-a

Završna reč optuženog Zorana Vukšića

Optuženi Vukšić je istakao da je prilikom pripremanja odbrane imao puno poteškoća. Nije mogao da dođe do mnogih svedoka koji bi svedočili da on nije počinio krivična dela koja mu se optužnicom stavljaju na teret. Neki od njih su se odselili na nepoznate adrese, a oni koji su ostali u Hrvatskoj ne smeju da svedoče u njegovu korist zbog straha od reakcije tamošnjih Hrvata.

U Baranji nije bilo nacionalne mržnje do 1991. godine. Tada je Hrvatska demokratska zajednica (HDZ) počela da naoružava ekstremne Hrvate. Oni su počeli da postavljaju kontrolne punktove, barikade, da zaustavljaju i legitimišu, a kasnije i da zlostavljaju i ubijaju Srbe. U više navrata pokušavali su i njega da ubiju, ali se zahvaljujući upozorenju prijatelja sklonio i izbegao da ga ubiju. Zbog njegovog pojavljivanja na mitingu kada je u aprilu 1991. godine u Jagodnjaku govorio Vojislav Šešelj, hrvatski mediji su počeli da vode kampanju protiv njega nazivajući ga „velikosrpskim četnikom“. U avgustu 1991. godine pristupio je rezervnom sastavu SUP-a Beli Manastir. Bio je pripadnik posebne jedinice sve do 3.09.1991. godine kada je ranjen u ruku. Nakon toga se lečio i više nikada nije bio pripadnik policije.

Nije učinio ni jedno krivično delo koje mu se optužnicom stavlja na teret. Svedoci koji ga optužuju u ovom postupku ga optužuju lažno jer su dobili novac za to. Za oštećenu Anu Barić tvrdi da ga ona možda poznaje samo iz viđenja, a da je njen opis lica koje je ubilo njenog supruga a nju ranilo ne odgovara njegovom tadašnjem izgledu. Tvrdi da je oštećeni Josip Vid ranjen od strane pripadnika TO Baranje dok je bežao iz Kozarca, a da svedoči protiv njega jer ga je neko platio za to. Ponovio je da nema nikakve veze sa ubistvom Čičkovich. To ubistvo su organizovali i izveli optuženi Strigić i Hrnjak dok se on igrom slučaja zatekao sa njima u vozilu. Optuženi Strigić i Hrnjak ga optužuju kako bi izbegli da odgovaraju za ono što su učinili. Oštećeni koji ga terete da ih je tukao i zlostavljao u prostorijama za zadržavanje SUP-a Beli Manastir ne govore istinu.

Pridružuje se završnoj reči svog branioca.

Završna reč optuženog Slobodana Strigića

Ne oseća se krivim za ubistvo Čičkovich, ali mu je kao čoveku žao što je prisustvovao tom zločinu. Tvrdi da su ubistvo četvorice muškaraca iz te porodice dogovorili i sprovedli u delo optuženi Vukšić, Hrnjak i Zoran Madžarac. On nije imao nikakvih motiva da učini nešto takvo. U nekoliko navrata je vozio zarobljene pripadnike MUP-a RH i ZNG i nikada mu nije palo na pamet da ih ubije. Porodica Čičak je bila poštena porodica, a dvojica njenih članova su čak bili zajedno sa njim na borbenoj liniji dok su trajale borbe za Bilje. Velika je nepravda što su ubijeni jer to ničim nisu zaslužili. Odbacuje tvrdnju da je želeo da osveti njegovog suseda Iliju Đurkovića, jer je on bio veoma bahat i sa njim nije bio u dobrim odnosima.

Optužen je samo na osnovu izjava optuženih Hrnjaka i Vukšića koji ga optužuju da je u ubistvima učestvovao. Na glavnom pretresu nije izveden ni jedan dokaz koji dokazuje njegovo aktivno učešće u ubistvu četvorice muškaraca iz porodice Čičak. Traži od suda da objektivno sagleda materijalne dokaze i da ga oslobodi optužbe.

Završna reč optuženog Branka Hrnjaka

Ostaje pri završnoj reči koju je dala njegov branilac. Dodaje još da on ni na kakav način nije doprineo planiranju, organizovanju niti izvršenju ubistva četvorice članova porodice Čičak. Na mestu ubistva se našao protiv svoje volje. Oštećene nije poznavao i nije imao nikakav motiv da ih ubije. Žao mu je što se to desilo oštećenim Čičkovima, žao mu je njihove porodice zbog pretrpljenog bola. Da je na neki način pokušao da spreči njihovo ubistvo, ubeđen je da je i sâm mogao da bude ubijen. Taj događaj je na njega ostavio trajne posledice zbog čega posećuje neuropsihijatra. Traži da ga sud oslobodi optužbe.

Završna reč optuženog Velimira Bertića

Ostaje pri završnoj reči koju je izneo njegov branilac.

Fond za humanitarno pravo